

Korte klinische ervaringen, evidence level 5...

Lipofilling, of beter, de 'moderne' autologe vettransplantatie is een veilige procedure. Dit themanummer maakt al duidelijk dat de procedure nog veel verfijning en onderzoek nodig heeft om de reproduceerbaarheid en effectiviteit te optimaliseren en helder te krijgen (zie de artikelen van collega Cromheecke en Krastev in dit nummer).

Autologe vettransplantatie voor de correctie van contourdefecten en als adjuvante procedure bij mamma-reconstructies heeft al de status van gouden standaard bereikt vooruitlopend op wetenschappelijke ondersteuning hiervan. Wellicht omdat alternatieven veel minder veilig, invasiever of gewoon niet beschikbaar zijn.

Zo wordt autologe vettransplantatie voor steeds meer en veelzijdiger doeleinden ingezet waarvoor eigenlijk geen goed alternatief beschikbaar is, dan wel een alternatief dat veel ingrijpender is, zonder betere belofte op resultaat. Maar ook weer allemaal toepassingen waar nog geen wetenschappelijke ondersteuning voor beschikbaar is, geen grote series van zijn beschreven en dus ook eigenlijk niet goed bekend zijn.

De redactie heeft NVPC-leden opgeroepen om hun ervaringen met autologe vettransplantatie voor ongebruikelijke toepassingen te delen. Ook al is het eenmalig geweest of bij een beperkte groep patiënten. Onderstaande korte klinische ervaringen beogen een voorbeeld te zijn van de potentiële veelzijdigheid van deze techniek. Is het een gril van deze tijd? Of staan we inderdaad aan de voet van een reconstructieve doorbraak?

De NTPC-redactie

Atypische faciale pijn na tandextractie: behandeling door middel van lipofilling

J. Beugels, R.R.W.J Van der Hulst, A. Piatkowski de Grzymala

Pijnklachten na tandbehandelingen komen veelvuldig voor en kunnen meestal adequaat behandeld worden met pijnstillers. Een minderheid van de patiënten ontwikkelt echter aanhoudende atypische neuropathische pijn in het trigeminusgebied. Deze subgroep blijkt medicamenteus lastig te behandelen. Lipofilling is recent effectief gebleken in de behandeling van neuropathische pijn en kan in een dergelijk geval uitkomst bieden.

CASUS

Een 32-jarige vrouw presenteerde zich op de poli met atypische pijnklachten in het n. maxillaris-gebied na een tandextractie. Behandeling door het pijnsteam met gabapentine en morfine bood geen verlichting. Er werd besloten om direct in het pijnlijke gebied 6,0 cc autoloog vet te injecteren. Bij de follow-up na zes weken was er vrijwel geen verbetering te merken. Echter, na twaalf weken was de pijn volledig verdwenen, met een afname van de VAS-score van 9 naar 3.

J. Beugels, PhD kandidaat, plastisch chirurg, afdeling Plastische- Reconstructieve en Handchirurgie Maastricht Universitair Medisch Centrum, Maastricht
R.R.W.J. van der Hulst, plastisch chirurg, hoofd van afdeling Plastische- Reconstructieve en Handchirurgie, Maastricht Universitair Medisch Centrum Maastricht

A. Piatkowski de Grzymala, plastisch chirurg, afdeling Plastische- Reconstructieve en Handchirurgie, Maastricht Universitair Medisch Centrum, Maastricht

CORRESPONDENTIEADRES

A. Piatkowski de Grzymala

E-mail: andrej.piatkowskidegrzymala@mumc.nl